

1918-04-22

SENDER

Emil Bønnelycke

RECIPIENT

Poul Uttenreitter

FACTS

Document type:
Letter

Language:
Dansk

General comment:
Emil Bønnelyckes digt "Hymne" blev trykt i Klingens krigsnummer i maj 1918.
Det omtalte "foregaaende Digt" hed "Sygeplejersken", jf. Bønnelyckes brev til Uttenreitter 17.4.1918.
Bønnelyckes næste digtsamling var Taarer. Digte, der kom på Lybeckers Forlag i maj 1918.

Sender's location:
København

Recipient's location:
Kerteminde

Mentioned people:
Bodil Bech

Archive:
Poul Uttenreitters papirer. Det Kongelige Bibliotek, Tilg. 634.

TRANSCRIPTION

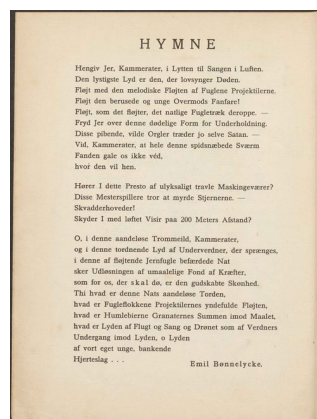
Kjøbenhavn d: 22 April
1918.

Kære Poul Uttenreiter.

Selvom jeg, naturligvis, er dybt uenig med dig i din Opfattelse af foregaaende Digt, idet det efter min Mening ikke er Rimene, der i sig selv er banale, men Maaden, hvorpaa man rimer, og at man, Fanden annamme mig, kan faa ligesaa stor en Skønhed frem i Rimene "Smerte paa "Hjerte" netop i to saa farlige Rim, som ved ikke at rime. Jeg vedgaar Digtets sentimentale, provencalske Akcent, som i og for sig ikke giver mig Anledning til Misfornøjelse, da den aabenbart er tilstræbt med Held. Det er første Gang, jeg har forsøgt at faa den frem i et Digt. I mit glødende Raseri over, at du smed mig hende i Hovedet igen, sender jeg dig omgaaende et Digt, skrevet af mit uoverskuelige Geni - og derfor har taagede Betingelser for at være noget forfærdeligt Hundeæde ... Maaske vil du finde, ligesom jeg selv, at det er meget fornøjeligt. Sig mig din Mening om det, hvis du vil smide mig det i Hovedet igen. Nær ingen Bekymringer for, at du, som du selv siger p.G.a. din Redaktørvirksomhed lægger dig ud med en dig complet ligegyldig Bunke daarlige Digtere. Det er jo kun din Dyd. Angaaende min næste Digtsamling, som kommer sidst i denne Uge, vil jeg fraraade dig at læse den, da den sikkert vil virke som Fuglesang paa den Skarpretter, du taler om i dit Brev.

Mange venlige Hilsner til dig og din Kone
din hengivne og af Hjertet
ophidsede
Emil Bønnelycke.

OMTALTE VÆRKER

Kjöbenhavn d: 22 April
1918.

Kære Toril Uttenreiter.

Selv om jeg, naturligvis, er dybt ænig med dig i din
Opfattelse af foregående Digt, idet det efter min Mening ik-
ke er Rimene, der i sig selv er banale, men Maaden, hvorpå
man rimet, og at man, lænden ~~an~~ samme mig, kan faa
ligesaa stor en Skønheds freude i Rimene Smerte paa Herke-
netop i to saa faarlige Rim, som vedrøkke at rime. Jeg vedgaar
Digtets sentimentale, provencalske Akcent, som i og for sig ikke
giver mig Auladning, til Misforøjelse, da den altsamtidig er til
et tabt med Hæd. Det er forkert, at jeg har forøjet at faa den
freude i et Digt. I mit glædelige Kæseri over, at du smed mig
hense i Stedet igæ, dæder jeg dig omgaaende et Digt, skre-
vet af mit uoverkulige Læni - og derfor har fragede Be-
timgelser for at være noget forferdeligt Hænderede...
Maaske vil du finde, ligesom jeg selv, at det er meget forfø-
eligt. Sig mig din Mening om det hvis du vil smide mig
det i Stedet igæ. Men ingen Bekymring for, at du, som
du selv siger p. S. a. din Redaktørvirksomhed lægger
dig ud med en dig Compleet ligesylt, Bærke daarlige Dig-
tere. Det er jo kun din Dyd. Augaende mine gamle Dig-
samling, som kommer død i denne Uge, vil jeg frastaa
dig, at Læs den, da sikkert vil virke som Fuglesang paa
den Skarphetter, du taler om i dit Brev.

Mange Venlige Hilsener til dig, og Dittens
din helligste og afogert
ophidsede
Emil Rønneløkke.